

HEBREERNE, KAPITTEL TO ³

 Det 7., 8., 9., 10. kapitlet, fra der inne, åh, du! Ha blyanten og papiret ditt og alt klart, for jeg tror Herren vil gi oss en herlig stund. Nå er vi . . .

²¹⁸ Paulus opphøyer og plasserer Herren Jesus i Sin stilling. Nå, hvis vi kommer gjennom dette i kveld, søndag morgen . . . Og det meste av dette kommer til å passe rett inn i Budskapet for søndag morgen, fordi det “atskiller sabbaten”. Det er et stort spørsmål blant sabbatanere i dag. Og jeg vil invitere dere alle til å komme søndag morgen. For, hva er rett, å tilbe på lørdag eller søndag? Hva sier Bibelen om det? Og så enten det er . . . Denne Boken skiller loven og nåden, og Den plasserer hver enkelt på sin plass. Hebreerne var oppdratt ved loven, og Paulus fortalte dem hvilken rolle nåden hadde i forhold til loven.

²¹⁹ Nå, la oss bare få en liten bakgrunn nå. Vi skal først gå tilbake.

²²⁰ Og forresten, jeg har fått meg lesebriller. Kanskje jeg kan . . . Hvis jeg skulle gjøre en—en glipp i kveld, så har jeg dem. Dere vet at jeg er . . . Det er bare to år til jeg blir femti år, og jeg ser ikke slik jeg gjorde før på nært hold. Når synet mitt . . . Jeg begynte å legge merke til at ordene fløt sammen, jeg trodde jeg holdt på å bli blind. Jeg gikk til en undersøkelse. Legen sa: “Nei. Du har bare passert førti, gutt.” Vel, han sa, hvis jeg lever til å bli gammel nok, så kan det komme tilbake igjen, få nærsynet tilbake. Han sa: “Vel, kan du lese Bibelen hvis du skyver den bort fra deg?”

²²¹ Jeg sa: “Ja.”

²²² Sa: “Om en stund vil ikke armen din være lang nok.”

²²³ Og derfor håper jeg—jeg nå, i denne studien, at jeg . . . Denne lille Collins-Bibelen har stor skrift. Jeg kan se det ganske godt. Men når vi kommer over til de store, dype stedene der vi må ta Det nye og gamle testamentet og knytte det sammen, da har jeg en liten Scofield. Og jeg er vant med Scofield-Bibelen, dens merknader. Jeg leser ikke Scofield-kommentarene, for jeg er ikke enig med Scofield i mange av hans—hans teorier. Men jeg—jeg liker måten den er satt opp på, fordi den er . . . Jeg har hatt den i lang tid og lest den så mye, at jeg liksom vet hvordan jeg finner fram til emnet mitt.

²²⁴ Dette med undervisning er helt nytt for meg, og jeg er egentlig ikke en lærer. Men bærer dere over med meg en liten stund, vil jeg fortelle dere Sannheten så langt jeg kjenner Den i alle fall.

²²⁵ Nå, denne Boken er Paulus, husker dere, han var . . . Hvordan fant vi ham? Han var en stor lærer til å begynne med, eller en stor lærd. Og han var opplært i Det gamle testamentet.

Kan noen fortelle meg, ut fra det vi fant ut, hvem som var læreren hans? [Forsamlingen sier: “Gamaliel.”—Red.] Gamaliel, en av de fremtredende lærerne på den tiden.

226 Og så Paulus, finner vi ut, en dag . . . Før han ble kalt *Paulus*, kan noen fortelle meg hva navnet hans var? [Forsamlingen sier: “Saulus.”—Red.] Saulus. Og han var en stor autoritet i Jerusalem, en religiøs autoritet. Og han fremstod som en—som en virkelig utdannet, religiøs mann. Han kunne snakke fire eller fem forskjellige språk, og han var en veldig smart mann. Vel, hjalp utdannelsen og smartheten hans ham? Nei. Han sa han måtte glemme alt han visste for å kunne kjenne Kristus.

227 Så finner vi ut da, at det trengs ikke en smart mann eller en utdannet mann. Det trengs en—en mann som er villig til å ydmyke seg innfor Gud, uansett hvordan.

228 Visste dere at Dwight Moody var—var så utdannet, så helt ærlig, hans skrifter var så elendige at jeg vet ikke hva. De måtte rette opp i budskapene hans hele tiden. Han—han var en veldig dårlig skribent, ikke mye utdanning.

229 Visste dere at Peter og Johannes i Bibelen var så ulærde at de ikke engang kunne skrive sitt eget navn og ville ikke engang kjenne det igjen om det stod foran dem? Apostelen Peter, som hadde Himmelrikets nøkler, ville ikke kjenne igjen hans signerte navn foran seg. Tenk på det. Bibelen sier at: “Han var utdannet og ulærd.” Så det gir meg en sjanse. Amen. Ja, sir. Slik er det hele veien, og se at Gud kunne gjøre det med en mann.

230 Nå, og vi finner ut, så snart Paulus fikk en stor opplevelse . . . Jeg ønsker å spørre dere. Er det en opplevelse å komme til Kristus? Har alle en opplevelse? Ja, sir. Ja, sir. Det er en Fødsel. Det er en opplevelse. Og så var vi på et luthersk universitet, for ikke lenge siden . . .

231 Jeg hadde privilegiet i ettermiddag, var sen, skulle vært der klokken tolv til middag med—med Tom Haire. Hvor mange har noen gang hørt om ham, den irske kjente bønnekriegeren? Og han har vært med denne broder Epp, i programmet sitt, og har opptrådt mange steder her i Amerika. Og jeg hadde middag med ham i dag. Og vi var . . . Jeg var bare rundt tre timer forsinket. Klokken var rundt halv fire, kvart på fire da vi spiste. Men det var helt i orden. Og vi samtalte om disse tingene, om hvordan Jesus Kristus er Hode for alle ting.

232 Nå, da Paulus innså dette, hadde han allerede hatt denne opplevelsen. Og så før han aksepterte denne opplevelsen, måtte det være tilbake til Bibelen. Og vi finner ut at han—at han dro til en annen nasjon, og der ble han i tre år og gransket Skriften for å se om opplevelsen hans var riktig.

²³³ Nå, vi innser at han stod overfor en stor ting. Han måtte gå tilbake og fortelle menigheten sin og alle menneskene at nettopp de tingene han hadde forfulgt var rett.

²³⁴ Har du måttet gjøre noe lignende? Ja visst, omtrent nesten alle gjorde det, måtte gå tilbake og si: “Disse menneskene som vi kalte ‘holy rollers’, vi fant ut at de hadde rett.” Skjønner? Slik er det. Vi måtte bare vende om. Og de tingene som vi en gang hatet, elsker vi nå. Det er en omvendelse, en underlig ting, merkelig.

²³⁵ Nå, jeg kom med den uttalelsen om “holy-roller”. Det finnes ikke noe slikt. Det finnes ikke noe slikt. Men de kaller mennesker det, hellighetsfolk. Men det finnes ingen holy-rollers. Det finnes ikke noe slikt. Det kan ikke dokumenteres noe sted at noen menighet noen gang ble registrert som det, så langt jeg kan se, av de ni hundre og seksti og noe ulike denominasjonene. Det finnes ikke noen slik denominasjon som holy-roller. Det er bare et—et navn som djevelen hengte på Menigheten.

²³⁶ Men de kalte dem, på den tiden . . . Hvor mange vet hva de kalte dem på Paulus’ tid? Kjettere. Vet dere hva *kjetter* betyr? “Gal.” Det er gale mennesker. Så jeg ville heller bli kalt en “holy-roller” enn en “kjetter”. Ville ikke du? Så hvis de—hvis de ble kalt det og frydet seg!

Og hva sa Jesus at vi skulle gjøre med det? Han sa: “Fryd dere og vær overmåte glade; for stor er deres lønn i Himmelen, for på samme måte forfulgte de profetene før dere.” De gjorde det.

²³⁷ Skulle være: “Overmåte glade.” Noe som er *overmåte* er “løftet høyt opp”, virkelig lykkelig. Og disiplene, da de ble funnet verdige til å bære vanæren for Jesu Navn, så gledet de seg med stor glede over at de fikk bære vanæren for Hans Navn.

²³⁸ Og i dag, mange mennesker i dag, hvis de skulle komme til å kalle dem en holy-roller, ville de gi etter: “Du! Kanskje jeg tok feil til å begynne med.”

Men de var glade for det: “Åh, du, for å bære Navnet!”

²³⁹ Og nå, i det andre århundret kalte de dem *crossbacks*. Det var da de kristne brukte å bære et kors på ryggen for å vise at de var korsfestet med Kristus. De kalte dem *crossbacks*. Nå vet jeg at katolikkenes kaller seg det, men det var ikke Den katolske kirke. Det var Den protestantiske kirke før den ble kalt Den protestantiske kirke. Den protesterte ikke mot annet enn synd. Grunnen til at den ble kalt Den protestantiske kirke i dag er fordi den protesterte mot den—den katolske læren. Men den er en . . . Den, likevel var den ikke sekteristisk på den tiden da de ble kalt *crossback*.

²⁴⁰ Bare få tak i historien om Josefus og de andre forfatterne, og Hislops *Two Babylons*, og så videre, så finner du ut at det er riktig, at de ikke var en kirke. Den første organiserte kirken som noen gang fantes, var Den katolske kirken, omtrent tre hundre

år etter de siste apostlene. Omtrent tre hundre år senere ble Den katolske kirke organisert. Og en forfølgelse satte inn, og tvang folket inn i Den katolske kirke, og de forente kirken med staten.

²⁴¹ Det var etter det som var den såkalte omvendelsen til Konstantin, fra hedenskap til katolisisme. Men hvis noen har lest historien hans noen gang, så omvendte han seg ikke fra de tingene han gjorde. Åh, du! Det eneste religiøse han noen sinne gjorde var å sette korset på St. Sofiakirken. Det var det eneste han noen sinne gjorde, som en religiøs handling. Han var en—en ugudelig person. Men de kaller det hans—hans omvendelse. Kan omtrent sammenlignes med noen av dagens omvendelser.

²⁴² Nå, men vi finner ut, da Paulus ble omvendt og fikk denne virkelige opplevelsen, ble han fullstendig snudd rundt.

Og dere vet, *omvendelse* betyr å bli “snudd rundt”. Du går *denne* veien, og du snur deg og går tilbake *denne* veien. Ja, sir. Det er en snuoperasjon, helomvending.

²⁴³ Og Paulus, så snart han ble omvendt, før han fikk opplevelsen sin . . . Nå, han hadde en fantastisk opplevelse.

Nå, jeg tror at når du tar imot Kristus som din personlige Frelser, så er det en opplevelse. Jeg tror at gleden over å vite at synden din er tilgitt, bare begeistrer konstant ditt hjerte.

²⁴⁴ Men så når den velsignede Hellige Ånd kommer ned, den nye Fødselen, er det en opplevelse du aldri vil glemme. Du blir et Guds Barn. Og her er hva det gjør . . .

“Hvordan vet du det, broder Branham?”

²⁴⁵ Nå, dette er undervisningsleksjoner. Mange mennesker, metodistene mener at: “De ropte da de fikk Den.” Vel, det er helt i orden. Hvis du fikk Den og ropte, er det bra. Det at du ropte, var ikke et tegn på at du fikk Den, fordi mange ropte og fikk Den ikke.

²⁴⁶ Pinsevevenene sa: “De talte i tunger. De fikk Den.” Det er helt greit. Hvis du talte i tunger og fikk Den, ja vel. Men du kunne tale i tunger og fremdeles ikke ha Den. Så?

²⁴⁷ Så dere ser, når alt kommer til alt er det opplevelsen av å gå fra døden til Livet; når alle de gamle tingene dør, og alle ting blir nye. Kristus blir virkelig. De gamle tingene faller bort, kjødelighetens gamle røtter. Vet du hvordan du graver opp en rot? Vi pleide å bruke en rotøks og bare satte i gang å grave til det ikke var et spor igjen av den. Og de sa: “Om det vokser opp en bitterhetens rot i deg, så riv den opp.” Det er riktig. Og det er det Den Hellige Ånd gjør; trekker opp alle røttene med rot. Grav dem opp. Legg det i hauger; brenn dem. Bli kvitt dem. Du får en god avling da, hvis vi gjør det.

²⁴⁸ Nå, Paulus visste at noe hadde skjedd, derfor dro han tilbake til Arabia, og der studerte han Det gamle testamentets profeter

i tre år, hva de profeterte. Og han fant ut at Det var absolutt Sannheten.

249 Nå, sammenlign det med i dag, ser dere, med denne opplevelsen som vi hadde her i denne lille kirken: om Morgenstjernen som kom til syne der ute, det store Lyset som kom ned, som forutsa og viste ting som ville skje. Dere vet, det var underfullt. Men min forkynnerbroder sa til meg det var av djevelen. Og jeg—jeg kunne ikke forstå det.

250 Så jeg sa ikke noe om det, før det en kveld var en opplevelse der oppe i Green's Mill, Indiana, da Herrens Engel kom gående over gulvet og stod der, og stadfestet det ved Skriften. Da tok det fyr. Da startet det hele.

251 Og så sent som sist søndag så vi Jesu Kristi ufeilbarlige tegn, som kunne ta en mann som ikke hadde gått og ikke . . . Balansenerven hans var skadet, når Mayos og de beste legene sa: "Den er ødelagt for alltid." Og satt der blind; reiste seg og gikk ut av bygningen, gikk ned trappene og dyttet rullestolen sin, han kunne gå og se som alle andre. Det viser at det er kraften til den oppstandne Herren Jesus. Der er det. Han er den samme i går, i dag og for evig.

252 Så er vi ikke en lykkelig gruppe i kveld, som vet at Gud har stadfestet denne store opplevelsen som vi har, som samsvarer med Hans Bibel og med løftene? Derfor burde vi være overmåte glade. Og vi innser da at vi i det 2. kapitlet finner ut at: "Vi skulle ikke la disse tingene . . . Vi skulle ikke ringeakte disse tingene." Vi skulle holde fast på de tingene.

Og hvordan skal vi da slippe unna om vi ikke akter på en så stor frelse, . . .

253 Hva skal vi gjøre i lys av Guds Ord når vi står for Domstolen? Du kan ikke si: "Jeg visste ikke om noe annet." Åh, jo, det gjorde du. "Vel, nå, broder Branham kunne ha tatt feil." Det er sant. Men Gud tar ikke feil. Hans Ord er ikke feil. Og bare tenk på den samme tingen, Bibelen, som en gang levde i apostlene, lever igjen. Åh, velsignet være Herrens Navn!

254 Når jeg tenker på at jeg er førtiåtte år gammel, nesten femti, og mine ungdomsdager er over og så videre; å vite at jeg fra jeg var ung gutt har hatt dette velsignede Løftet og har kunngjort Det for mine brødre og søstre; og å se at bokstavelig talt tusenvis av dem har kommet ut av mørket, å vite at vi er på vei til vårt Evige Hjem, til de velsignede. "Og om dette jordiske tabernakel går til grunne", før jeg er ferdig med å forkynne, "er det ett som venter på oss der." Halleluja! Å vite at det er titalls mennesker som sitter her, som, hvis de skulle forlate dette livet akkurat nå, før vi kunne få kroppen deres til begravellesagenten, ville de være i den herliggjorte kroppen der og fryde seg med Guds

hellige, allerede i Guds Nærvær for å leve for evig. Med den fullkomne, absolutte stadfestelsen på at det er slik! Amen.

255 Åh, det ville få presbyterianeren til å rope! Gjorde det på søndag, ikke sant? De menneskene var presbyterianere. Ville sannelig det, å tenke på det. Åh, ikke rart folk blir begeistret! Ja, hvis du blir følelsesladet av å slå en ball eller kaste en i et nett, hvor mye mer vil det gjøre deg følelsesladet å vite at du har gått over fra døden til Livet, at du er en ny Skapning i Kristus! Du vet dette fordi din ånd leder deg bort fra ondskap, bedrag, fiendskap og alle tingene i verden. Og ditt hjerte er sentrert på Kristus. Dette er motivene dine. Det er alt du tenker på i ditt sinn, i ditt hjerte, hele dagen og natten. Når du går til sengs om kvelden, legger hendene dine slik som *dette*, og bare ligger der og priser Ham til du sovner. Våkner opp på morgenen og priser Ham fremdeles. Amen. Åh, du!

256 Jeg har lovpriset Ham. Om morgenen har vi stått opp rundt klokken fire, broder Wood og jeg, dratt ut tidlig på morgenen for å gå på ekornjakt. Jeg priser Ham under hvert tre jeg har kommet til, tror jeg. Jeg kan ikke se et tre uten å prise Ham. Tenk, Han lot det treet vokse fram. Ser en liten gresshoppe fly opp; Han kjenner den gresshoppen. "Åh", sier du, "tøv, broder Bill". Åh, nei, det er det ikke. Han vet hvor hvert ekorn er. Han vet hvor hver sommerfugl er.

257 Vel, en gang trengte Han litt penger, og Han sa: "Peter, det er en fisk som har svelget en mynt for en stund siden, og det er akkurat det vi trenger. Gå og kast ut kroken. Jeg vil sende den bort dit. Ta den mynten ut av munnen på den, for den kan ikke bruke den. Gå og betal ham tienden og skatten vår." Amen.

258 Og for noen få uker siden så jeg en liten død fisk flyte i vannet. Dere hørte alle historien om det. Der er broder Wood og broren hans og dem her som kan bevitne det. Den lille fisken lå død i en halv time i vannet, med innvollene dratt ut av munnen. Og den mektige Hellige Ånd feide ned etter at Han dagen før hadde sagt: "Du kommer til å se oppstandelsen av et lite dyr." Neste morgen litt etter soloppgang, så vi den lille fisken, ikke mer enn *så* lang. Da Herrens Ånd kom ned og sa: "Lille fisk, Jesus Kristus gjør deg frisk." Og den døde fisken som hadde flytt på vannoverflaten i nesten en halv time, kom til liv og svømte bort så raskt den bare kunne. Åh, velsignet være Herrens Navn. Hvor underfull Han er!

259 Ikke rart at Paulus kunne si at: "Han var etter Melkisedeks vis." Han var Melkisedek. "Melkisedek hadde ingen dagers begynnelse. Han hadde ingen års ende. Han hadde verken livets begynnelse eller livets ende. Han hadde verken far eller mor." Så, Han kunne ikke ha vært noen andre. Hvem enn Han var, så er Han fremdeles levende i kveld. Så det finnes bare ett slags Evig Liv, og det tilhører Gud.

260 I går kveld da vi hadde en diskusjon, kunne en broder ikke forstå Guds treenighet, og vi snakket om det. Hvordan Jesus stod der, en Mann omtrent tretti år gammel. Og Han sa . . .

De sa: “Åh, våre fedre spiste manna i ørkenen.”

261 Han sa: “Og de døde alle sammen.” Men Han sa: “Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud, fra Himmelen, det menneske som spiser det, dør ikke.”

262 “Åh”, sa de, “våre fedre drakk fra Klippen i ørkenen.”

263 Han sa: “Jeg er Den Klippen.” En Mann på tretti år. Sa: “Abraham gledet seg over å se Min dag.”

264 “Vel”, sa, “mener Du nå å fortelle meg at Du er like gammel som Abraham, og Du er ikke femti år gammel ennå, og mener å si at Du har sett Abraham som har vært død i åtte hundre år? Nå vet vi at Du har en djevel. Du er gal.” Det er det . . . Det er det en *djevel* betyr, “en gal person.” Sa: “Du har en djevel, og Du er gal.”

265 Han sa: “Før Abraham var, JEG ER.”

266 Det var Hvem Han var. Han var ikke bare en mann, heller ikke var Han en profet. Han var Gud, Gud som bodde på jorden i en kropp av kjøtt som het “Jesus”, den—den inkarnerte Guds Sønn. Det var nøyaktig Den Han var.

267 Nå, vi ser Ham her, i den siste delen nå, på slutten av det 2. kapitlet som jeg ønsker å komme til, begynne med det 16. verset, eller det 15. verset.

Og befridde dem . . . som av frykt for døden—for døden hadde vært under trelldom hele sitt liv.

Det var det han sa at Jesus hadde gjort, at Han kom for å utfri dem fra trelldom, de som hadde vært i frykt for døden hele sitt liv.

268 Nå er det ingen grunn til å frykte døden. Nå, selvfølgelig gjør vi det; vi, ingen av oss ønsker det vi kaller å *dø*. Men vet du at dersom en person er født på ny så kan han ikke dø? Hvordan kan han ha Evig Liv og så dø? Han kan ikke gjøre det. Det eneste er at døden, ordet *døden* betyr “atskillelsen”. Nå, han vil skilles fra våre øyne. Men han er alltid i Guds Nærvær og vil alltid være det. Så, døden er ikke noe vanskelig. Døden er noe vidunderlig. Døden er det som fører oss inn i Guds Nærvær.

269 Men nå vandrer vi mennesker selvfølgelig rundt i disse mørke elementene her, vi—vi forstår ikke slik vi skal. Og selvfølgelig, når dødens kvaler kommer, får det den helligste av oss til å frykte og trekke oss tilbake. Det fikk Guds Sønn til å si: “Kan dette beger gå forbi?” Det er en fryktelig ting. Ikke misforstå. Fordi vi . . . Det er syndens straff, døden er det, og den er nødt til å være fryktelig.

Men om vi kan se rett over forhenget der ute, så er det der det er. Velsignet være Herren! Rett over forhenget, det er dit mennesket ønsker å se i kveld. Lille Anna Mae Snelling og dem pleide å synge en sang her: “Herre, la meg se over tidens forheng.” Alle ønsker å se det.

270 Nå, her er vi nå i det 16. verset. “For sannelig tok Han . . .”

For sannelig tok han ikke på seg, på seg englers natur; men han ble Abrahams ætt.

271 Åh, nå vil vi stoppe her med det igjen. Nå kommer vi rett ned til å få . . . For den første delen av dette 3. kapitlet, den siste delen av det passer rett inn med “den dagen for sabbaten”, for førstkommende søndag.

272 Følg med nå.

. . . han tok ikke . . . englers natur; . . .

Nå, hvem er “Han”, som han snakker om? Kristus. Hvem er Kristus? Gud, Logos fra Gud.

273 Nå, la meg forklare dette igjen, så dere kan være sikre. Gud er ikke tre Guder. Guds treenighet er Én. Fader, Sønn, Hellig Ånd betyr ikke at det er tre forskjellige Guder. Hvis det er det, ville vi være hedninger. Det er derfor jødene ikke kan forstå. Det ble aldri undervist i Bibelen. Nå, det undervises i Den katolske kirke, absolutt, det er der den treenige dåpen kommer fra.

274 I Afrika døper de deg tre ganger med ansiktet fremover: en gang for Gud Faderen; en gang for Gud Sønnen; en gang for Gud Den Hellige Ånd. Nå, det er en feil. Det finnes ikke noen slik lære i Bibelen. Skjønner?

275 Og nå, det var—det var slik de lærte. Det kom ned gjennom Luther; fra Luther til Wesley; videre nedover tidsalderne idet det skred fram. Men det var aldri en Bibelsk lære. Det har alltid vært en feil, helt siden det startet.

276 Nå, så Gud var i begynnelsen. Før det var noe lys, før det noen gang var et atom, før det noen gang var en stjerne, før det var noe synlig, fylte Gud alt rom. Og i Det var det ikke annet enn renhet: ren kjærlighet, ren hellighet, ren rettferdighet. Det var Ånd. Han dekket hele rommet, derfra til Evigheten, der vi ikke kan fatte Det. Det går utenfor alt vi kan forestille oss.

277 Det er som å se gjennom dette teleskopet, der du kan se hundre og noen få millioner lysår i verdensrommet. Tenk på det. Hundre millioner lysår i verdensrommet. Og lyset—lyset beveger seg med en hastighet på cirka åtte tusen miles i sekundet. Og hundre millioner lysår i verdensrommet . . . Tenk hvor mange million miles det ville være. Du kunne ikke engang telle det. Du kan bare ta en rad på ni og sende det rundt Jeffersonville, og likevel ville du ikke ha delt dette tallet opp i miles etter miles.

Tenk på det. Og utenfor det er det fremdeles stjerner og planeter. Og Gud, før en av dem var til, eksisterte Han. Skjønner?

²⁷⁸ Og Logos som gikk ut fra Gud, som var Logos, alt dette begynte å forme seg til en—en kroppsskikkelse. Og denne kroppsskikkelsen ble kalt Logos i de lærdes undervisning, Logos som gikk ut fra Gud. Med andre ord, et—et bedre ord for det, var det vi kaller et teofani. (Teofani er en menneskekropp som er herliggjort.) Ikke akkurat med kjøtt og blod som det vil være i sin herliggjorte tilstand, men det har formen til en menneskekropp, som ikke spiser, som heller ikke drikker, men det er—det er en kropp, en kropp som venter på oss så snart vi forlater denne. Nå, og der går vi inn i den kroppen. Og det var den slags kropp som Gud var, for Han sa: “La oss gjøre mennesket i vårt bilde og i vår likhet.”

²⁷⁹ Nå, da mennesket kom inn i den kroppen, hadde han kontroll over alle fiskene og fuglene og—og dyrene på marken. “Og så fantes det ikke noe menneske til å dyrke jorden”, 1. Mosebok 2. Han hadde skapt hankjønn og hunkjønn, men det var ikke noe menneske til å dyrke jorden.

Da dannet Gud mennesket av jordens støv. Han ga det en hånd som en—som en sjimpanse. Han ga det en fot som en bjørn. Han ga det, Han dannet det i bildet. Og denne jordiske kroppen er i dyrelivets bilde, og det er lagd av det samme slags materialet. Kroppen din er lagd av akkurat det samme slags materialet som en hest eller en hund eller noe som det. Den er lagd av kalsium, kalium, petroleum, kosmisk lys. Du er ganske enkelt ikke . . . Alt kjøtt som det er ikke det samme kjøttet; det er et annet kjøtt, men det er lagd av jordens støv der det kom fra.

Men forskjellen mellom et dyr og et menneske er at Gud la en sjel i mennesket, og Han la ikke det i dyret. Fordi sjelen som var i mennesket er det teofaniet.

Åh, jeg—jeg, jeg vil aldri komme til . . . denne leksjonen, men jeg må gå gjennom dette.

²⁸⁰ Hør her. Husker dere ikke da Peter var i fengsel, og Herrens Engel kom og åpnet dørene?

²⁸¹ Vi gikk gjennom supermarkedet her oppe her om dagen, og døren åpnet seg foran oss. Jeg sa: “Du vet, Bibelen hadde det først.” Skjønner? Nå, svingdøren åpner seg på egenhånd.

²⁸² Og da Peter kom ut, gikk forbi disse vaktene, så var de blinde for ham. Han gikk forbi den indre vekten, den ytre vekten, ut på gårdsplassen, gjennom muren, ut på gaten. Og ingen av dem visste hvem han var. Og brydde seg ikke om . . . De trodde han var en av vaktene eller noe. De . . . Han bare gikk forbi, og døren åpnet seg av seg selv idet han gikk ut, og lukket seg bak ham. Og da han kom ut dit, trodde han at han drømte. Og han gikk ned til Johannes Markus’ hus der de hadde et bønnemøte. Og

han banket . . . [Broder Branham banker på talerstolen. Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . å være blant dere.

283 Åh, Han er vidunderlig. Han er underfull.

Nå, åh, *han* tok ikke en engels skikkelse; *men han ble . . . Abrahams ætt*. Gud ble *Abrahams ætt*.

284 Nå, hvis vi hadde tid til å gå tilbake å vise hvordan Han gjorde det i Pakten! Dere har hørt meg forkynne om det mange ganger, hvordan han tok dyrene og skar dem opp og la fram turtelduen og duen. Så kikket han, og han la merke til noe røyk, et grufullt mørke, død. Deretter en rykende ovn, helvete. Men bortenfor det, gikk et lite, hvitt Lys. Og det lille, hvite gikk mellom hvert stykke av det skårne offeret, som viste hva Han ville gjøre. Og Han avla en ed da Han gjorde det, og Han skrev en Pakt, og viste hva Han ville gjøre.

285 Og Han, Jesus Kristus, kom til jorden; Gud, *Immanuel*, “Gud i kjød”. Og på Golgata ble Han revet i stykker. Og Hans Ånd kom tilbake på Menigheten. Og kroppen Hans ble løftet opp og plassert på Guds Trone.

Guds Trone! Den Ene som er på Tronen er Dommeren. Vi vet det. Vel, hvor er Dommen? Faderen har gitt . . . Han dømmer intet menneske. Men Faderen har overgitt all dommen til Sønnen. Derfor er Han. Og Hans Liv er Øverstepresten, som sitter der med Sin Egen kropp, som et offer, for å be om det vi bekjenner. Amen. Broder, det skaper noe i deg.

286 Legg merke til: “Han ble Abrahams Ætt.” Han ble en Mann. Gud ble kjød iblant oss for å gjenløse oss. Med andre ord, Gud ble synd, slik at vi syndere kunne ta del i Ham. Og når vi tar del i Ham, tar vi del i Hans . . . Vi var mennesker i tid og rom, sytti år. Og Gud kom ned og ble en av oss, med en levetid begrenset til sytti år, slik at vi kunne ta del i Hans Evige Liv. Og når vi blir født på ny, blir vi Guds sønner og døtre og har Evig Liv og skal aldri forgå.

Åh, hvilken—hvilken—hvilken velsignet Frelser! Åh, det finnes ingen måte å skrive det på. Det finnes ingen måte å forklare det på. Det kan bare ikke forklares. Ingen kan forklare hvor stort Det er. “Hvor stor Du er! Hvor stor Du er!” det er riktig.

Derfor måtte han bli gjort lik Sine brødre i alle ting . . . (Tenk på det.) . . . for at han kunne være en barmhjertig og trofast øversteprest i alt som angår forholdet til Gud, . . . (Lytt til dette.) . . . for å kunne gjøre soning . . . folkets synd.

Å forsone, nå, Gud som kjente rettferdighet, måtte bli urettferdighet for å føle hvordan det var å være en synder, for å gå tilbake å forsone, gjennom “forsoning”, og vise nåde mot menneskene.

287 Neste verset, hør på Det her.

For ved det at han selv hadde lidd . . .

288 Gud kunne ikke lide i Ånd. Han måtte bli kjød for å føle smerten ved sykdom, for å føle fristelsen ved begjær, for å føle fristelsen til å ønske, for å føle fristelsen ved sult, for å føle dødens makt. For at Han kunne ta det på Seg Selv og stå i Nærværet til den mektige Ånden Jehova, Ånden, ikke Mennesket; Ånden, for å gå i forbønn ved dette livet. Og Jesus valgte det for å kunne gå i forbønn for oss, for Han vet hvordan det føles. Når du blir syk, vet Han hvordan du føler deg. Når du blir fristet, vet Han hvordan du føler deg.

289 Nå, har dere noen gang lagt merke til at når vi stemmer på en president, stemmer hver bonde på en president som har vært en bonde, for han kjenner til de vanskelige sidene ved bondens liv. Skjønner? Han vil ha en mann som forstår.

290 Og før Gud kunne forstå (Ham som var denne store Hellighet, hvordan kunne Han noen sinne forstå, etter at Han hadde dømt mennesket? Ved Sin hellighet, dømte Han mennesket.), og den eneste måten Han noen sinne kunne vite hvordan rettferdiggjøre mennesket, var å bli menneske.

291 Og Gud overskygget jomfruen og hun brakte fram en kropp, ikke jødisk blod, ikke hedensk blod, men Hans Eget Blod. Guds skapte Blod, ingen sex i det hele tatt i det, intet seksuelt begjær. Og denne Blodcellen, skapt i morslivet til denne kvinnen, brakte fram Sønnen. Og da Han ble døpt av Johannes Døperen, sa Johannes: "Jeg vitner at jeg så Guds Ånd (som en due) komme ned og bli hos Ham."

292 Ikke rart Jesus kunne si at: "All makt i Himmelen og på jorden er gitt i Min hånd." Gud og mennesket ble Én. Himlene og jorden omfavnet hverandre, og Han var den Ene som kan gjøre soning for vår synd. Det er derfor helbredelse skjer i Hans Navn. Han kjenner din smerte.

293 Har dere noen gang hørt denne gamle gode sangen?

Jesus kjenner smerten du føler, Han kan frelse
og Han kan helbrede;
Ta din byrde med til Herren og legg den der.

Det er riktig. Han vet.

Når vår kropp er plaget av smerte, og vi ikke
kan gjenvinne helsen,
Husk bare at Gud i Himmelen svarer på bønn,
Jesus kjenner smerten du føler, Han kan frelse
og Han kan helbrede;
Bare ta din byrde til Herren og legg den der.

294 Det er alt Han ber om: "Bare legg den der." Hvorfor? Han er vår Øversteprest som står her, som vet hvordan du føler deg. Og

Han vet hvordan bringe deg tilbake til nåde og hvordan bringe deg tilbake til din helse. Han vet om alt sammen, Han led. Når du ikke har et sted å legge ditt hode, Han opplevde det samme. Når du kun har ett klesskift, Han opplevde det samme. Når du blir gjort narr av, forfulgt, Han opplevde det samme.

²⁹⁵ Lytt til det siste verset nå. Ja vel.

. . . er han i stand til å hjelpe de som blir fristet.

Eller, med andre ord, Han er i stand til å *beskytte* de, å *hjelpe* de, å gjøre de . . . å ha *medfølelse* med dem. Fordi Gud Selv ble menneske for å kunne føle det.

²⁹⁶ Husker dere her om kvelden, underviste vi ikke om det? Hvordan Gud måtte . . . Døden hadde en brodd i seg, en frykt i seg. "Hele sitt liv var de i trelldom på grunn av denne *døden*." Og så kom Jesus, for at Han kunne ta brodden bort fra døden.

Og da Han gikk oppover berget, husker dere hvordan vi illustrerte det? De små, røde flekkene på kappen Hans, etter en stund ble de til en stor flekk, og Blodet sprutet rundt Ham. Hans lille, skrøpelige kropp, Han kunne ikke komme noe lenger, og Han falt. Simon fra Kyrene, den fargede mannen, hjalp Ham å bære korset videre opp på høyden.

Og da de naglet Ham til korset, og Han ropte etter vann. Ethvert menneske som blør, trenger vann.

²⁹⁷ Husker dere da jeg her om kvelden talte om "Rådyret, hjorten tørster etter vannbekker, slik tørster min sjel etter Deg, Å Gud"? Hvis hjorten blir såret og er i live, mister blod, er den nødt til å komme til vann, ellers vil den dø.

²⁹⁸ Jeg ble skutt nede på jordet da jeg var fjorten år gammel. Og jeg lå der. Beina mine var eksplodert og var som kjøttdeig foran meg, fra en hagle av kaliber 12. Og jeg skrek etter vann: "Åh, gi meg noe å drikke!" Jeg var nummen; leppene mine var numne.

²⁹⁹ Kameraten min løp bort til en dam med alle slags små mygglarver, en myr. Jeg brydde meg ikke om hva det var. Og han fylte den full av vann, og jeg holdt munnen min åpen, og han klemte lua si slik som *det* i munnen min. Ja, jeg måtte ha vann.

³⁰⁰ Han blødde. Han sa: "Gi Meg å drikke." Og de ga Ham eddik på en svamp, og Han viste den fra Seg og avslo den. Han var Guds Lam som døde i vårt sted for å bringe forsoning til mennesket. Hva var det? Himmelen Gud.

³⁰¹ Billy Sunday sa en gang at: "Det var Engler i hver busk som sa: 'Bare frigjør Din hånd og pek med Din finger, så vil Vi forandre situasjonen.'"

³⁰² Den frekke gruppen med religiøse fanatikere, disse såkalte store, utdannede lærde med D.D., Ph.D., gikk ved siden av Ham og sa: "Nå, hvis du er Guds Sønn, du frelste andre, deg selv kan du ikke frelse, kom ned fra korset, og vi vil tro deg."

303 De visste ikke at de ga Ham et kompliment. Han kunne ha frelst Seg Selv. Men hvis Han frelste Seg Selv, kunne Han ikke frelse andre. Derfor ga Han Seg Selv. Velsignet være Hans Navn. Han ga Seg Selv, slik at jeg kunne bli frelst og du kunne bli frelst. Åh, hvilken makeløs kjærlighet!

304 Han trengte ikke å være syk. Den dyrebare, jomfrufødte kroppen trengte ikke å være syk. Men Han ble syk for at Han kunne vite hvordan gå i forbønn for meg da jeg var syk.

305 Han trengte ikke å være sliten, men Han ble sliten. Jeg leste en liten historie om det en gang, jeg vet ikke om den var troverdig eller ikke. “Da Han oppreiste den gutten fra Nain der, opp fra de døde, satt Han på en stein og stønnet av hodepine”, fordi Han måtte bære vår sykdom.

306 Han måtte bære vår synd, og der døde Han, og på Golgata da den gamle bien og døden en gang for alle forankret sin brodd. Alle vet at når en bie forankrer sin brodd, kan den ikke stikke noe mer. Når bien flyr bort, eller et hvilket som helst insekt som stikker, når den forankrer sin brodd, trekker den brodden ut. Den er fremdeles en bie, men den har ingen brodd. Det eneste den kan gjøre er å summe og lage en masse bråk.

307 Det er det eneste døden kan gjøre med den troende, er å lage en masse bråk. Men halleluja, velsignet være Herrens Navn, Han forankret dødens brodd i Sitt Eget kjød. Immanuel gjorde det. Stod opp igjen på den tredje dag, ristet brodden ut derfra og er udødelig i kveld. Og Hans Ånd er i bygningen, og Han viser at Han er levende iblant oss. Det er vår Messias. Det er vår velsignede Frelser.

HEBREERNE, KAPITTEL TO 3 NOR57-0828

(Hebrews, Chapter Two ³)

HEBREERBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk onsdag kveld den 28. august, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org